

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 4. junija 2015*

„Predhodno odločanje — Direktiva 2000/13/ES — Označevanje in oglaševanje živil — Člena 2(1)(a)(i) in 3(1), točka 2 — Označevanje, ki bi lahko kupca zavedlo v zvezi s sestavo živil — Seznam sestavin — Uporaba navedbe ‚malinovo-vaniljeva pustolovščina‘ ter slik malin in cvetov vanilje na embalaži sadnega čaja, ki teh sestavin ne vsebuje“

V zadevi C-195/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) z odločbo z dne 26. februarja 2014, ki je prispela na Sodišče 18. aprila 2014, v postopku

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

proti

Teekanne GmbH & Co. KG,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi K. Jürimäe, predsednica senata, M. Safjan (poročevalec), sodnik, in A. Prechal, sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. J. Kummer in P. Wassermann, odvetnika,
- za Teekanne GmbH & Co. KG A. Meyer, odvetnik,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in C. Madaleno, agenta,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid in K. Herbout-Borczak, agentki,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez
sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2(1)(a)(i) in 3(1), točka 2, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 75), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 (UL L 188, str. 14, v nadaljevanju: Direktiva 2000/13).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (zvezno združenje organov in uradov za varstvo potrošnikov, v nadaljevanju: BVV) in družbo Teekanne GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Teekanne) glede domnevno zavajajočega označevanja živila.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2000/13

- 3 Direktiva 2000/13 je bila razveljavljena z učinkom od 13. decembra 2014 v skladu s členom 53(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L 304, str. 18). Vendar se za spor o glavni stvari ob upoštevanju časa dejanskega stanja tega spora uporablja Direktiva 2000/13.
- 4 V uvodnih izjavah 6, 8 in 14 te direktive je navedeno:

„(6) Vsaka ureditev označevanja živil mora predvsem obveščati in varovati potrošnika.

[...]

(8) Podrobno označevanje, še posebej navajanje natančne narave in značilnosti izdelka, ki omogoča potrošniku izbiro ob polnem poznavanju dejstev, je zato najbolj smotrno, ker ustvarja najmanj ovir za prost promet.

[...]

(14) Pravila o označevanju morajo tudi prepovedati uporabo informacij, ki bi kupca zavedle [...]. Za učinkovitost te prepovedi jo je treba raztegniti tudi na predstavitev in oglaševanje živil.“

5 Člen 1(1) in (3)(a) navedene direktive določa:

„1. Ta direktiva velja za označevanje živil, ki se dostavijo končnemu potrošniku in določene vidike v zvezi z njihovo predstavitvijo in oglaševanjem.

[...]

3. Za namene te direktive

(a) ‚označevanje‘ pomeni vse navedbe, oznake, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršnokoli vrsto embalaže, dokument, obvestilo, etiketo, obroček ali vratno etiketo, ki spremlja ali se nanaša na takšno živilo“.

6 Člen 2(1)(a) te direktive določa:

„Označevanje in uporabljene metode ne smejo:

(a) biti taki, da bi lahko zavedli potrošnika, predvsem:

(i) glede značilnosti živila in zlasti njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, trajnosti, porekla ali izvora, načina proizvodnje ali pridelave“.

7 Člen 3(1) Direktive 2000/13 določa:

„V skladu s členi od 4 do 17 in ob upoštevanju izjem, ki so v njih predvidene, vsebuje oznaka živil samo naslednje obvezne navedbe:

(1) ime, pod katerim se izdelek prodaja;

(2) seznam sestavin;

[...]“

8 Člen 6 te direktive določa:

„1. Seznam sestavin se navede v skladu s tem členom in prilogami I, II, III in IIIa.

[...]

4.

(a) ‚Sestavina‘ pomeni vsako snov, vključno z aditivi in encimi, ki se uporablja pri proizvodnji ali pripravi živila in je še vedno prisotna v končnem izdelku, četudi v spremenjeni obliki.

[...]

5. Seznam sestavin naj vključuje vse sestavine živila, v padajočem redu glede na maso, kakor je zabeležena v času njihove uporabe pri proizvodnji živila. Pojavi naj se za ustreznim naslovom, ki vključuje besedo ‚sestavine‘.

[...]

6. Sestavine se imenuje z njihovim značilnim imenom, kjer se to uporablja, v skladu s členom 5.

Vendar:

[...]

— arome se poimenujejo v skladu s Prilogo III,

[...]

7. Predpisi Skupnosti ali, kjer jih ni, nacionalni predpisi lahko predvidijo, da mora ime, pod katerim se določeno živilo prodaja, spremljati navedba posebne sestavine ali sestavin.

[...]“

Uredba (ES) št. 178/2002

- 9 Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 463) v členu 8, naslovljenem „Varstvo interesov potrošnikov“, določa:

„1. Cilj živilske zakonodaje je varstvo interesov potrošnikov in zagotoviti potrošnikom podlago za obveščeno izbiro v zvezi z živili, ki jih uživajo. Cilj živilske zakonodaje je preprečiti:

- (a) goljufive ali zavajajoče postopke;
- (b) ponarejanje živil in
- (c) vse druge postopke, ki potrošnika lahko zavajajo.“

- 10 Člen 16 te uredbe določa:

„Brez poseganja v posebne določbe živilske zakonodaje označevanje, oglaševanje in predstavitev živil ali krme, vključno z njihovo obliko, izgledom ali ovojnino, uporabljenimi snovmi za ovojnino, načinom aranžiranja in okoljem, v katerem se razstavljajo, ter informacijami, ki so o njih na voljo, ne glede na to preko katerega medija se jih razširja, ne smejo zavajati potrošnikov.“

Nemško pravo

- 11 Zakon o nelojalni konkurenci (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (BGBl. 2010 I, str. 254, v nadaljevanju: UWG), v členu 4, točka 11, določa:

„Primeri nepoštenih poslovnih praks

Dejanje nelojalne konkurence stori zlasti, kdor

[...]

11. krši zakonsko določbo, s katero se med drugim ureja ravnanje na trgu v interesu tržnih udeležencev.“

- 12 Člen 5(1), točka 1, UWG določa:

„Zavajajoče poslovne prakse

1. Dejanje nelojalne konkurence pomeni vsaka zavajajoča poslovna praksa. Poslovna praksa je zavajajoča, če zajema nepravilne ali druge zavajajoče trditve v zvezi z enim ali več od naslednjih elementov:

1. bistvene značilnosti blaga ali storitve, kot so njegova razpoložljivost, narava, izvedba, prednosti, tveganja, sestava, pritikline, metode in datum izdelave, dobave ali dostave, primernost za namen, možnosti uporabe, količina, specifikacije, poprodajne storitve in obravnavanje pritožb, geografsko ali tržno poreklo ali rezultati, ki jih lahko pričakujemo od njegove uporabe, rezultati in značilnosti testov, opravljenih na blagu ali storitvi“.

13 Člen 11 z naslovom „Določbe o varstvu pred goljufijami“ zakonika o živilih, proizvodih tekoče potrošnje in živilih, namenjenih za živalsko krmo (Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch) v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: LFGB), v odstavku 1 določa:

„Prepovedano je trgovanje z živili pod zavajajočim imenom ali z zavajajočimi oznakami ali predstavitvami, ali promoviranje na splošno, ali v posebnih primerih z zavajajočo predstavitevjo ali drugimi zavajajočimi izjavami. Za goljufijo gre predvsem:

1. če se za živilo uporabljajo imena, oznake, predstavitve, opisi ali druge izjave, ki bi lahko bile zavajajoče glede značilnosti, zlasti glede vrste, kakovosti, sestave, količine, roka trajanja, porekla, izvora ali načina izdelave ali pridelave;

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 14 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da družba Teekanne prodaja sadni čaj pod imenom „Felix Himbeer-Vanille Abenteuer“ („Feliksova malinovo-vaniljeva pustolovščina“) (v nadaljevanju: sadni čaj). Embalaža tega čaja je zložljiva kartonasta škatla v obliki paralelepipeda, ki vsebuje 20 vrečk.
- 15 Na tej embalaži je nekaj elementov različnih velikosti, barv in pisav, zlasti slike malin in cvetov vanilje, navedbi „sadni čaj z naravnimi aromami“ in „sadni čaj z naravnimi aromami – okus malina in vanilja“ ter grafično oblikovana oznaka, ki v zlatem krogu vsebuje navedbo „samo naravne sestavine“.
- 16 Predložitveno sodišče meni, da sadni čaj ne vsebuje nobene vaniljeve ali malinove sestavine ali arome. Seznam sestavin, ki je naveden na eni strani embalaže, je: „hibiskus, jabolko, listi sladke murve, pomarančna lupina, šipek, naravna aroma z okusom vanilje, limonina lupina, naravna aroma z okusom malin, murva, jagoda, borovnica, bezeg“.
- 17 BVV je vložilo tožbo proti družbi Teekanne pri Landgericht Düsseldorf (regionalno sodišče v Düsseldorfu), pri čemer je zatrjevalo, da elementi na embalaži sadnega čaja zavajajo potrošnika glede sestave tega čaja. Zaradi teh elementov naj bi namreč potrošnik pričakoval, da navedeni čaj vsebuje sestavine vanilje in malin oziroma vsaj naravni aromi vanilje in malin.
- 18 BVV je zato predlagalo, naj se družbi Teekanne z zagrožitvijo nadaljnjih pravnih postopkov naloži, naj v okviru poslovnih dejavnosti opusti aktivno ali pasivno oglaševanje tega sadnega čaja. BVV je poleg tega zahtevalo povrnitev stroškov opomina v višini 200 EUR.
- 19 Landgericht Düsseldorf je s sodbijo z dne 16. marca 2012 tej tožbi ugodilo.

- 20 Ker je družba Teekanne je vložila pritožbo, je Oberlandesgericht Düsseldorf (višje regionalno sodišče v Düsseldorfu) s sodbo z dne 19. februarja 2013 to sodbo razveljavilo in tožbo BVV zavrnilo. To sodišče je presodilo, da ni bilo zavajanja potrošnikov v smislu člena 4, točka 11, UWG, v povezavi s členom 11(1), drugi stavek, točka 1, LFGB, in v smislu člena 5(1), prvi in drugi stavek, točka 1, UWG.
- 21 Navedeno sodišče meni, da bi bilo treba v skladu z Direktivo 2000/13 te določbe UWG in LFGB razlagati ob upoštevanju pričakovanj povprečnega potrošnika. V obravnavani zadevi naj bi bilo iz seznama sestavin sadnega čaja, natisnjenega na njegovi embalaži, razvidno, da naj bi uporabljene naravne arome imele okus malin in vanilje. Ta seznam naj bi torej nedvoumno izražal, da uporabljene arome niso bile pridobljene iz vanilje in malin, temveč da imajo le tak okus. Pravilne in popolne informacije na seznamu sestavin, ki je naveden na embalaži, pa naj bi v skladu s sodno prakso Sodišča zadoščale za izključitev nevarnosti zavajanja potrošnikov.
- 22 BVV je zoper to sodbo vložilo revizijo pri Bundesgerichtshof (zvezno sodišče).
- 23 Po mnenju predložitvenega sodišča ponavljajoče se slike malin in cvetov vanilje na embalaži sadnega čaja, ki vzbujajo pozornost, kot tudi ponavljajoča se navedba „z naravnimi aromami“ in slika grafično oblikovane navedbe „samo naravne sestavine“, kažejo, da naj bi bil okus tega čaja določen tudi z aromami, pridobljenimi iz malin in cvetov vanilje. Predstavljanje navedenega čaja naj bi bilo torej zasnovano tako, da se z njim lahko da tudi povprečnemu potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, napačen vtis o njegovi sestavi. Predstavitev sadnega čaja naj bi bila poleg tega taka, da bi potrošnika odvrčala od tega, da bi se seznanil s seznamom sestavin, ki je naveden na embalaži izdelka v manjšem tisku in ki odraža dejansko stanje sestavin.
- 24 Predložitveno sodišče meni, da so ob upoštevanju uvodnih izjav 6 in 8 Direktive 200/13 označevanje sadnega čaja in uporabljene metode take, da bi lahko zavedle potrošnika v smislu člena 2(1)(a)(i) te direktive.
- 25 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:
- „Ali lahko označevanje, predstavljanje ter oglaševanje živil z videzom, opisom ali slikovno predstavitvijo daje vtis prisotnosti neke sestavine, čeprav te sestavine živilo v resnici ne vsebuje in je to razvidno le iz seznama sestavin v skladu s členom 3(1), točka 2, Direktive 2000/13?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 26 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 2(1)(a)(i) in 3(1), točka 2, Direktive 2000/13 razlagati tako, da nasprotujeta označevanju živila in uporabljenim metodam, ki bi lahko z videzom, opisom ali slikovno predstavitvijo neke sestavine dajali vtis prisotnosti le-te v tem živilu, čeprav te sestavine živilo v resnici ne vsebuje in je to razvidno le iz seznama sestavin, ki je naveden na embalaži navedenega živila.
- 27 V obravnavani zadevi na eni strani embalaža sadnega čaja vsebuje zlasti slike malin in cvetov vanilje, navedbi „sadni čaj z naravnimi aromami“ in „sadni čaj z naravnimi aromami – okus malina in vanilja“ ter grafično obliko oznake, ki vsebuje navedbo „samo naravne sestavine“.
- 28 Na drugi strani v skladu s seznamom sestavin, ki je naveden na eni strani embalaže, kot je določeno v členu 3(1), točka 2, Direktive 2000/13 ter natančnost in izčrpnost katerega se ne izpodbija, ta čaj vsebuje naravne arome z „okusom vanilje“ in „okusom malin“. Tako ni sporno, da navedeni čaj ne vsebuje naravnih sestavin iz vanilje ali malin niti arome, pridobljene iz zadnjenavedenih.

- 29 V postopku v glavni stvari se torej postavlja vprašanje, ali je označevanje sadnega čaja tako, da bi lahko kupca zavedlo, ker naj bi dajalo vtis o prisotnosti sestavin malin in cvetov vanilje ali arom, pridobljenih iz teh sestavin, čeprav te sestavine ali arome niso prisotne v tem čaju.
- 30 Kot je navedeno v uvodnih izjavah 6 in 8 Direktive 2000/13, je njena primarna skrb predvsem obveščati in varovati potrošnika s podrobnim označevanjem, še posebej z navajanjem natančne narave in značilnosti izdelka, ki mora potrošniku omogočati izbiro ob polnem poznavanju dejstev.
- 31 V zvezi s tem člen 2(1)(a)(i) Direktive 2000/13, v katerem je ponovljena njena uvodna izjava 14, določa, da označevanje in uporabljene metode ne smejo biti taki, da bi lahko zavedli potrošnika, predvsem glede značilnosti živila in zlasti njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, trajnosti, porekla ali izvora, načina proizvodnje ali pridelave.
- 32 V skladu s to določbo mora imeti kupec pravilne, nepristranske in objektivne informacije, ki ga ne zavajajo (glej v tem smislu sodbo Komisija/Italija, C-47/09, EU:C:2010:714, točka 37).
- 33 Dodati je treba, da v skladu s členom 16 Uredbe št. 178/2002 brez poseganja v posebne določbe živilske zakonodaje označevanje, oglaševanje in predstavitev živil, vključno z njihovo obliko, izgledom ali ovojnino, uporabljenimi snovmi za ovojnino, načinom aranžiranja in okoljem, v katerem se razstavljajo, ter informacijami, ki so o njih na voljo, ne glede na to, preko katerega medija se razširjajo, ne smejo zavajati potrošnikov.
- 34 Čeprav je Direktiva 2000/13 posebna ureditev živilske zakonodaje v smislu člena 16 Uredbe št. 178/2002, zadenjenavedena določba v povezavi s členom 8 navedene uredbe potrjuje, da označevanje živila ne sme biti zavajajoče.
- 35 Za odgovor predložitvenemu sodišču je treba opozoriti, da v skladu z razdelitvijo pristojnosti med nacionalnimi sodišči in sodišči Unije Sodišče načeloma ni pristojno za presojo o vprašanju, ali je označevanje nekih proizvodov takšno, da bi lahko kupca ali potrošnika zavedlo, oziroma za presojo o morebitnem zavajajočem značaju imena, pod katerim se živilo prodaja. To je naloga nacionalnega sodišča. Vendar lahko Sodišče, ko odloča o vprašanju za predhodno odločanje, po potrebi poda pojasnila, ki nacionalno sodišče usmerjajo pri njegovi odločitvi (glej zlasti sodbi Geffroy, C-366/98, EU:C:2000:430, točke od 18 do 20, in Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, točka 60).
- 36 Nacionalno sodišče se mora pri presoji, ali bi lahko označevanje kupca zavedlo, v glavnem opreti na domnevno pričakovanje, ki ga ima v zvezi s tem označevanjem povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, o poreklu, izvoru in kakovosti živila, pri čemer je bistveno, da potrošnik ni zaveden in v zmotnem prepričanju, da ima proizvod drugo poreklo, izvor ali kakovost kot pa dejansko (glej v tem smislu sodbo Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 37 V zvezi s tem je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je priznано, da potrošniki, ki se odločijo za nakup nekega proizvoda predvsem ob upoštevanju sestave proizvodov, ki jih je mogoče kupiti, najprej preberejo seznam sestavin, navedba katerih je v skladu s členom 3(1), točka 2, Direktive 2000/13 obvezna (glej v tem smislu sodbi Komisija/Nemčija, C-51/94, EU:C:1995:352, točka 34, in Darbo, C-465/98, EU:C:2000:184, točka 22).
- 38 Vendar zgolj s tem, da je na embalaži proizvodov iz postopka v glavni stvari naveden seznam sestavin, ni mogoče preprečiti, da bi označevanje teh proizvodov in uporabljene metode kupca lahko zavajali v smislu člena 2(1)(a)(i) Direktive 2000/13.

- 39 Označevanje, kot je opredeljeno v členu 1(3)(a) te direktive, namreč vsebuje navedbe, oznake, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršno koli vrsto embalaže. Nekateri izmed teh elementov so lahko v praksi zavajajoči, napačni, dvoumni, protislovni ali nerazumljivi.
- 40 V takem primeru pa s seznamom sestavin v nekaterih primerih, tudi če je natančen in izčrpen, ni mogoče zadovoljivo popraviti napačnega ali dvoumnega vtisa potrošnika v zvezi z značilnostmi živila, ki izhaja iz drugih elementov, ki jih vsebuje njegova embalaža.
- 41 Zato bi tako označevanje, kadar skupaj z uporabljenimi metodami daje vtis, da to živilo vsebuje sestavino, ki je v resnici ne vsebuje, lahko zavedlo kupca v zvezi z značilnostmi navedenega živila.
- 42 V obravnavani zadevi predložitveno sodišče opravi celovito presojo različnih elementov, ki jih vsebuje označevanje sadnega čaja, da bi opredelilo, ali bi lahko bil povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, zaveden glede prisotnosti sestavin malin in cvetov vanilje ali arom, ki so pridobljene iz teh sestavin.
- 43 Pri tej preučitvi mora predložitveno sodišče upoštevati predvsem uporabljene besede in slikovno gradivo kot tudi umestitev, velikost, barvo, pisavo, jezik, sintakso in ločila različnih elementov na embalaži sadnega čaja.
- 44 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti tako, da je treba člena 2(1)(a)(i) in 3(1), točka 2, Direktive 2000/13 razlagati tako, da nasprotujeta označevanju živila in uporabljenim metodam, ki bi lahko z videzom, opisom ali slikovno predstavitevijo neke sestavine dajali vtis prisotnosti le-te v tem živilu, čeprav te sestavine živilo v resnici ne vsebuje in je to razvidno le iz seznama sestavin, ki je naveden na embalaži navedenega živila.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

Člena 2(1)(a)(i) in 3(1), točka 2, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009, je treba razlagati tako, da nasprotujeta označevanju živila in uporabljenim metodam, ki bi lahko z videzom, opisom ali slikovno predstavitevijo neke sestavine dajali vtis prisotnosti le-te v tem živilu, čeprav te sestavine živilo v resnici ne vsebuje in je to razvidno le iz seznama sestavin, ki je naveden na embalaži navedenega živila.

Podpisi